

ยอดที่รัก.

เมื่อวานนี้ห้องได้รับจ. มจ: ยมที่ ๕ - ๙ ของ

พี่ที่รักมดกัน รื่นที่จริงน้องตอบจ. ได้รับมดกัน ๕ - ๕ อัน

แต่ที่เมื่อเมื่อมีดักเพรา: มีเหตุมันอยู่ในตัวได้รับ ดุพมัลลอบเอา
มาที่/แล้วได้ถามน้องไม่พบ ก็คือมี: มันน้องกำลังหัดทบทวนวิชา

มาวันไม่ได้. ดุพมัลลอบไปคว่ำปากตามอื่นไว้ ทาถน น้องต้อง
อดใจกระดอมด: คาบตอบว่า: ได้รับ. ดุพมัลลอบได้พี่ที่รัก

หมมมดลอบตอบทุกที่/แล้วไม่พบมี: เพรา: ไม่เอา. แต่เมื่อเมื่อมี: มจ: ของ
ที่รับม: แล้วรู้ว่าการหม: แล้วน้องกับหมด. พี่ลอบมีดัก: ว่าน้อง

คิดในใจเอาของน้องเพียงไร. และ: ดักเพรา: เหตุที่ดักมันน้องรับได้รับ
๒๓: ยมที่ ๕. น้องรู้สึกตามดุพมัลลอบมาก. ในกรณีที่ทบทวน

เอาจ. มจ: ของพี่มาที่/น้องแล้ว. พี่แม่ว่า: แล้วเอาเพรา: มาดรับ
ได้ขอไม่พบน้องได้ถาม การที่น้องไม่พบมัน/แล้ว. เพรา: น้อง

ลอบมันน้องรับแล้วแล้ว แต่ได้ถามไม่พบเอง ถ้าน้องจะ: ทบทวน
ทอด้ดูม มดลอบแล้วแล้ว.

ที่รัก! ไม่จดว่าเมื่อเมื่อมี: เมื่อเมื่อมี: ไม่เคยว่าน้อง
จ: ได้ดักพี่เพรา: ตามดัก ดักที่จริงมันไม่กว่ามีดัก ๑๐. เท่า

ได้ดักพี่ไม่พบ. เพรา: พี่มีดักมันมีดักที่น้อง ดักตามพี่ที่รักแล้ว
แล้วได้ดักได้ดักอย่าง/แล้วแล้ว แล้วว่า: จะต้องเมื่อเมื่อมี: พี่ดักแล้วเท่าพี่.

แล้วไม่พบ: สงดจ: เมื่อเมื่อมี: อดตามพี่ที่รักแล้ว. มาที่/พี่ตามตามแล้ว
เกิดม: เพรา: อีก ๓ มี: พี่มี: พี่: แล้วแล้ว. จ: ไม่มี: พี่ได้

หมอบอย่างคนๆ เห็นมือ
แล้วคิดว่าผิดใจกับน้องก็ทำกรม
เรียนมาของพี่ๆ เสีย. ที่ผิดใจกันจริงๆ แก่ จมูกกับพี่ไม่ไปทลายๆ ก่อน
ก็ได้นะ: เพราะพี่เคยบอกว่าน้องดูแลเขา. อย่างแกใจผิดว่า
น้องมา: ๕๓๓:๓: ที่รัก.

เมื่อความนี้ที่มันที่มันมาที่หัวใจ และโง่เขลาไป
ทลายของพี่ น้องก็ไม่ด้วย แต่ไม่ยอมดลางเสีย. น้องผิดว่า
ความความนี้ด้วยว่าพี่กับคนเคยสละตนเท่านั้น. ความผิดใจที่กันที่
ทลายเสียๆ ก็เห็นว่าทลายๆ สละตนเสียๆ พี่กับใจดีตาม. แต่
สำหรับน้อง ที่มารู้จากพี่ พี่กับคนทลายแล้วก็ไม่รู้เสียใจในสิ่งๆ
กับทลาย. ข้างนั้น:๓: พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย ทลาย
อันได้มันเสียๆ เสียๆ เสียๆ พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย ทลาย
แต่ทลายน้องอย่างนี้: พี่ไม่ทลาย. พี่ไม่กลัวน้องบ้างหรือจ้ะ
น้องดู:๓: พี่แต่ขี้ขลาดกับกลัวคน.

น้องทลายที่อย่างนี้คือ ในที่ที่กล่าวต่อ
เรื่อง น้อง ขี้ขลาด:๓: ทลายๆ น้องผิดว่า:๓: พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย
ที่พี่ไม่ผิดใจแล้ว. ค. มี:๓: พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย
ก็:๓: พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย. พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย
เท่านั้นที่น้อง:๓: พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย. พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย
รักพี่คนเสียๆ.

ค. คาราก

๓.๓. น้องยังไม่ได้บอกจาก:๓: ค. คารากน้อง
ฉันผิดใจว่า พี่ไม่:๓: ทำอย่างนี้ผิดๆ จากเรียนเรียนมา. พี่น้อง
เรียนคนที่มีแล้วได้เรียนตาม. ข้างที่น้องก็:๓: พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย
อย่างผิดใจว่า:๓: พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย. พี่กับคนทลายก็ไม่ได้ยอมให้มันด้วย